

מ"ת 44428/02/14 - מדינת ישראל נגד אנביה יונס

בית משפט השלום בחיפה

25 פברואר 2014

מ"ת 44428-02-14 מדינת ישראל נ' יונס(עציר)

בפני כב' השופט ערן קוטון
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
אנביה יונס

נוכחים:

ב"כ המבקשת - גב' הוכשטדט

ב"כ המשיב - עו"ד בריק (ס. ציבורית)

המשיב בעצמו באמצעות הליווי

מתייצבת המתורגמנית - גב' ג'נט אליהו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

המבקשת הגישה כתב אישום המייחס למשיב ביצוע עבירות איומים, ותקיפה בנסיבות מחמירות (של בת זוג).

עפ"י כתב האישום, במועד הרלוונטי, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג.

בתאריך 20.1.14, סמוך לשעה 19:00, בביתם ב....., ביקשה המתלוננת מהמשיב שייתן אוכל לה ולבנם התינוק. בין השניים התפתח ויכוח במהלכו תקף המשיב את המתלוננת בכך שירק יריקה אשר פגעה בלחיה. בנוסף נטל המשיב מלחייה, השליך אותה לעבר המתלוננת וזו פגעה בכתפה. כן השליך המשיב כוס זכוכית לעבר המתלוננת והכוס התנפצה. המתלוננת התקשרה למוקד המשטרה והונחתה לנעול את הדלת. כאשר ביקשה המתלוננת לנעול את הדלת פנה המשיב למגירה במטבח הדירה, נטל סכין ואיים בהתנהגות על המתלוננת אשר נמלטה לכיוון המרפסת.

עמוד 1

המבקשת סבורה כי בחזקתה ראיות לכאורה אשר יש בהן לבסס את האשמה.

כן סבורה היא כי קיימות עילות מעצר שונות ביחס למשיב.

בדיון שהתקיים בגין בקשתה, הפנתה המבקשת אל תיק החקירה, אל גרסאות המתלוננת, אל דוחות פעולה של השוטרים שהגיעו לבית המתלוננת, אל מוצגים שנתפסו ע"י השוטרים, אל הקשיים שהיו באיתורו של המשיב ואל העובדה שבסופו של יום, במהלך עימות, חזרה המתלוננת מגרסתה.

לדעת המבקשת המשיב מהווה סכנה לבת זוגו, המשיב אינו שווה כדין בישראל ומכל מקום, אם ישוחרר יהיה קושי בהבאתו להליכי משפט.

מנגד, סבור ב"כ המשיב כי בחזקת המבקשת אין קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספיקה להרשעת המשיב, ומשכך אף אין לכאורה עילה למעצרו. מכל מקום, ביקש ב"כ המשיב לשחרר את מרשו לחלופת מעצר בעיר אילת, בה גר דודו ואשר יוכל לשהות בחברתו במהלך התקופה.

נטלתי את תיק החקירה לעיוני.

סבור אני כי בידי המבקשת תשתית ראייתית לכאורית המקימה סיכוי סביר להרשעה.

התשתית הראייתית מבוססת על שתי הודעות שמסרה המתלוננת ביום 21.1.14, הן בשעת לילה עם בוא אנשי המשטרה והן בהמשך היום בשעה 15:32.

המתלוננת מסרה גרסה ארוכה ומפורטת ביחס ליחסיה עם המשיב ויש לציין כי מצבה האישי היה קשה והיא אף ניסתה, כפי הנראה, לשלוח יד בנפשה. עוד מסרה המתלוננת כי אין מדובר באירוע ראשון בו היא חווה אלימות.

השוטרים שהגיעו לבית המתלוננת איתרו בבית חפצים אליהם התייחסה ואין מקום בשלב הזה לקבוע כי גרסתה של המתלוננת אינה אמת. יש לזכור שבעת הדיון בבקשת מעצר עד תום ההליכים, ביהמ"ש אינו שוקל שיקולי מהימנות ודי לו אם קיים בראיות פוטנציאלי הוכחתי אשר אם יעבור את כור ההיתוך של ההליך המשפטי יהיה בו כדי לבסס הרשעה עפ"י אמות המידה המקובלות עלינו.

טענותיו כבדות המשקל של ב"כ המשיב ביחס לעוצמת הראיות יזכו להתייחסות מקיפה במהלך הדיון בתיק העיקרי, לאחר שביהמ"ש ישמע את עדותם של המתלוננת ושל המשיב.

יש לציין כי המשיב לא אותר במשך ימים רבים ולכשאותר, בתאריך 19.2.14, התייצבה בתחנת המשטרה המתלוננת וביקשה לבטל את התלונה שכן זקני הקהילה עשו שלום בינה לבין המשיבה.

היא סיפרה שהמשיב ביקש את סליחתה והיא אכן סלחה לו. היא נשאלה אם מה שסיפרה בהודעותיה, בתאריך 21.1.14, הוא נכון ואמרה במפורש: "כן, זה הכל נכון".

לאחר חקירת המשיב אשר הכחיש את המיוחס לו, נערך עימות והמתלוננת, במהלך העימות בהיותה מול המשיב, טענה כי הדברים לא אירעו כפי שסיפרה עליהם בהודעותיה.

אומנם חזרתה במהלך העימות מן הגרסה הארוכה והמפורטת שמסרה קודם לכן, יש בה כרסום מסוים, אולם איני מקבל את הטענה כי יש בה לאיין לחלוטין את הערך הראייתי אשר קיים בראיות האחרות אשר בתיק החקירה.

על רקע האמור אף קיימת עילת מעצר ביחס למשיב.

המשיב, כאמור, היה לכאורה אלים כלפי בת זוגו ולכאורה אף עשה שימוש בחפצים, לרבות בסכין.

מסוכנותו של המשיב כלפי המתלוננת ברורה ולא מן הנמנע כי אף עלולים להיווצר קשיים בהבאתו לדין ומשכך קיימת עילת מעצר נוספת המבוססת על החשש מהתחמקות מהליכי שפיטה.

גם בקיומן של ראיות לכאורה ומתקיימת עילת מעצר, מוטלת על ביהמ"ש החובה לבחון אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בתנאים שפגיעתם בחירות החשוד פחותה. כך יש לדרוש כך לקיים, שכן מעצר הינו בבחינת חריג ושחרור הוא הכלל. בהקשר זה יש לתת את הדעת גם לכרסום הקיים בראיות הלכאוריות אשר משליך מטבע הדברים על עוצמתה של עילת המעצר.

ביהמ"ש התייצב דודו של המשיב אשר דר ב..

הדוד הסכים לקבל את המשיב לביתו ולפקח עליו במהלך שהותו ב.....

לאחר ששקלתי את כלל הנתונים שבפניי, ובפרט נוכח המרחק הרב בין החלופה המוצעת למקום מגורי המתלוננת, סבור אני כי יש להורות על שחרורו המשיב בתנאים מגבילים אשר מחד יבטיחו את ביטחון המתלוננת ומנגד יהיה בהם פגיעה פחותה בחירות המשיב.

אני מורה אפוא על שחרור המשיב בתנאים כדלקמן:

1. המשיב ישהה בביתו של דודו ב....., בכתובת המצוינת לעיל.
2. המשיב ישהה בתנאי מעצר בית בבית דודו מדי יום, החל משעה 20:00 ועד שעה 06:00.
3. ביתר השעות רשאי המשיב לצאת מבית דודו בכפוף לכך שדודו ילווה אותו לכל מקום אליו יצא, ומכאן רשאי המשיב אף לשהות בחברת דודו במקום העבודה בקיבוץ
3. נאסר על להתרחק מעל 100 קילומטר צפונית לעיר אילת.

4. אני אוסר על המשיב ליצור כל קשר, בין ישיר ובין עקיף, עם המתלוננת.
5. המשיב יחתום על ערבות עצמית על סך 2,500 ₪ כערובה לקיום תנאי השחרור.
6. דודו של המשיב, אשר פרטיו לעיל, יחתום על ערבות צד ג' על סך 4,500 ₪ כערובה למילוי תנאי השחרור וכהבטחה לכך שישהה במחיצת המשיב בכל שעה משעות היממה ויודיע לתחנת המשטרה על הפרה של תנאי השחרור.
7. יופקד סכום כסף במזומן בסך 1,000 ₪ בקופת ביהמ"ש כערובה לקיום תנאי השחרור.
8. שוטרי משטרת ישראל יוכלו להיכנס לבית דודו של המשיב בשעות הלילה על מנת לבחון קיומם של התנאים המגבילים.

בהעדר ערבויות ייעצר המשיב ויובא בפני מחר - 26.2.14 עד השעה 11:00.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ד, 25/02/2014 במעמד הנוכחים.

ערן קוטון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכב את ביצוע השחרור עד ליום 27.2.14 בשעה 12:00, ובלבד שהמבקשת תגבש עמדתה עד מחר - 26.2.14 בשעה 11:00 אם להגיש ערר אם לאו.

ככל שיוחלט שלא להגיש ערר תודיע על כך המבקשת באופן מיידי לב"כ המשיב, ליחידת הליווי ולביהמ"ש.

באם יוגש ערר תודיע המבקשת למזכירות ביהמ"ש המחוזי על הצורך בזימון מתורגמן לשפה הטיגרית.

לא מצאתי לנכון לתת אורכה להפקדת סכום הכסף במזומן.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר
תשע"ד, 25/02/2014 במעמד
הנוכחים.
ערן קוטון, שופט